

Sygn. akt III Ca 153/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - SSO Tomasz Tatarczyk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 18 marca 2014 r.

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko S. P.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 29 sierpnia 2013 r., sygn. akt II C 2592/12

1 zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a) zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1725,22 (tysiąc siedemset dwadzieścia pięć złotych i dwadzieścia dwa grosze) z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 89 (osiemdziesiąt dziewięć) złotych od dnia 1 kwietnia 2009 roku do dnia zapłaty,

- od kwoty 1636,22 (tysiąc sześćset trzydzieści sześć złotych i dwadzieścia dwa grosze) od dnia 22 maja 2012 roku do dnia zapłaty;

b) oddała powództwo w pozostałej części;

c) zasądza od pozwanej na rzecz powoda 647 (sześćset czterdzieści siedem) złotych tytułem kosztów procesu;

2) oddała apelację w pozostałej części;

3) zasądza od pozwanej na rzecz powoda 330 (trzysta trzydzieści) złotych tytułem kosztów

postępowania odwoławczego.

SSO Tomasz Tatarczyk

Sygn akt III Ca 153/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 29 sierpnia 2013r. Sąd Rejonowy oddalił powództwo, którym powód dochodził zapłaty przez pozwaną 1877 złotych tytułem należności z umowy o świadczenie usług i kar za przedterminowe rozwiązanie umowy, odsetek i kosztów procesu oraz zasądził od powoda na rzecz pozwanej 617 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

W apelacji powód zarzucił naruszenie prawa procesowego – art. 227 i 233 k.p.c., naruszenie prawa materialnego – art. 120 § 1, 118, 125, 5, 353¹ 354,750, 751 k.c. przez błędną wykładnię, błąd w ustaleniach faktycznych; domagał się zmiany wyroku przez zasądzenie od pozwanej 1725,22 złotych z odsetkami, zwrotu kosztów postępowania.

Pozwana wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie od powoda kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Pozwana nie wykazała uregulowania abonamentu należnego powodowi jako operatorowi cyfrowej platformy satelitarnej za miesiące styczeń, luty i marzec 2009r. z tytułu zawartej przez strony umowy o świadczenie usług.

Twierdziła pozwana, że starała się opłaty na rzecz powoda regulować w terminach, dowodów wpłat należności za okres objęty żądaniem pozwu jednak nie przedstawiła. Wyjaśniła natomiast, że z lokalu, którego dotyczyła umowa zawarta z powodem wprowadziła się w 2008r., z sygnału telewizyjnego korzystał dalej ojciec jej dziecka, mieszkający w tym lokalu po jej wyprowadzce.

Za uzasadnione wobec tego uznać należało żądanie pozwu zapłaty opłaty abonamentowej za styczeń, luty i marzec 2009r.

Pozwana skutecznie natomiast uchyliła się od obowiązku zapłaty abonamentu za styczeń i luty 2009r. podnosząc zarzut przedawnienia.

Wbrew temu, co przyjął Sąd Rejonowy, umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych jest uregulowana w ustawie z 16 lipca 2004r. Prawo telekomunikacyjne, co oznacza, że do tych umów, choć są to umowy o świadczenie usług, nie mają zastosowania przepisy o zleceniu (art. 750 k.c.).

Termin przedawnienia roszczenia o opłatę abonamentową określa zatem art. 118 k.c., wynosi ten termin trzy lata.

Roszczenie powoda o opłatę abonamentową za styczeń i luty 2009r. uległo przedawnieniu, apelacją to roszczenie nie zostało objęte.

Nie uległo natomiast przedawnieniu roszczenie o opłatę abonamentową za marzec 2009r.

Zgodnie z regulaminem świadczenia usług stanowiącym załącznik do umowy wiążącej strony, opłaty obowiązana była uiszczać pozwana z góry najpóźniej do końca miesiąca, w którym nie otrzymała dokumentu płatniczego. Pozwana twierdziła, że dokumentów płatniczych nie otrzymała, zatem opłatę abonamentową za marzec 2009r. w kwocie 89 złotych powinna była uiszczyć do 31 marca 2009r. Od dnia 1 kwietnia 2009r. pozostawała w opóźnieniu.

Przedawnieniu nie uległy pozostałe roszczenia objęte pozwem, co słusznie stwierdził Sąd Rejonowy.

W sprzeczności od wydanego w sprawie nakazu zapłaty pozwana przyznała, że umowę z powodem rozwiązała przed terminem.

Umowa o świadczenie usług zawarta została przez strony w dniu 1 grudnia 2007r. na okres 24 miesięcy. Jak wskazała pozwana w sprzeczności, z Z. wyprowadziła się w 2008r., a z telewizji zrezygnowała na początku 2009r. składając oświadczenie o rozwiązaniu umowy.

Z tymi twierdzeniami pozwanej korespondują działania powoda, który opłaty abonamentowej domagał się za trzy pierwsze miesiące 2009r., a nie za kolejne miesiące, w których umowa miała obowiązywać strony, w czerwcu wystawił notę obciążeniową obejmując ją należności związane z przedterminowym rozwiązaniem umowy.

Przeciwnych wniosków nie uzasadniają zeznania pozwanej, że na około dwa miesiące przed upływem terminu umowy złożyła oświadczenie o nieprzedłużaniu umowy na kolejny okres. Zeznania te oparła pozwana o wadliwe twierdzenie, że umowę z powodem zawarła na okres jednego roku, nie poparła tego zeznania przedstawieniem dowodów uiszczenia

opłat abonamentowych za okres, w którym umowa miała dalej obowiązywać, a jak utrzymywał powód i co przyznała w sprzeciwie pozwana już nie obowiązywała wobec wcześniejszego rozwiązania przez pozwaną.

Wobec wcześniejszego rozwiązania umowy przez pozwaną powód zgodnie z regulaminem świadczenia usług uprawniony był do żądania od pozwanej zapłaty kar w wysokości określonej w cenniku, mianowicie kary w wysokości ulgi z tytułu promocyjnej opłaty aktywacyjnej – 99 złotych, kary z tytułu wcześniejszego rozwiązania umowy w wysokości 200 złotych, kary w wysokości ulgi z tytułu promocyjnych cen pakietów – 336 złotych. Pozwana nie twierdziła aby wobec zakończenia umowy z powodem dokonała zwrotu dekodera i zestawu antenowego. Brak zwrotu tych urządzeń uprawniał powoda, zgodnie z postanowieniami regulaminu świadczenia usług i cennika, do żądania zapłaty odpowiednio kwot 1000 i 1,22 złotych.

Łącznie należność powoda z tytułu kar związanych z przedterminowym rozwiązaniem umowy i z tytułu braku zwrotu dekodera oraz zestawu antenowego wynosi 1636,22 złotych i podlegała zasądzeniu od pozwanej.

Wobec niewykazania przez powoda, że przed wszczęciem sprawy wzywał pozwaną do zapłaty należności w kwocie 1636,22 złotych, odsetki od tej kwoty zasądzeniu podlegały od dnia następnego po doręczeniu pozwanej odpisu pozwu, czyli od dnia 22 maja 2012r. Wówczas dopiero popadła pozwana w opóźnienie. Dalej idące roszczenie o odsetki należało oddalić.

Podstawę rozstrzygnięcia o odsetkach stanowi art. 481 § 1 i 2 k.c.

O kosztach postępowania w obu instancjach orzeczono po myśli art. 100 k.p.c., pozwaną obciążono obowiązkiem zwrotu powodowi wszystkich kosztów albowiem uległ on tylko w nieznaczej części swego żądania. Zasądzone na żądanie powoda koszty postępowania odwoławczego obejmują opłatę od apelacji i wynagrodzenie radcy prawnego w wysokości stawki określonej według § 6 pkt 3 w związku z § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

SSO Tomasz Tatarczyk